

Mindretalsordfører (Oct. Hansen) fremdrog, er der kun et, jeg skal tillade mig at dvæle ganske kort ved, skønt det ikke, det jeg kan indse, staar i nogen direkte Forbindelse med den Betænkning, her foreligger. Det var det vestindiske Spørgsmaal, hvor den ærede Mindretalsordfører jo syntes at ville afløse et afødd hæderligt Medlem, som ogsaa, som han rigtig bemærkede, tidligere hyppig har fremdraget dette Spørgsmaal. Det forekommer mig imidlertid, at selv om man maa sige, at dette Spørgsmaal fremdeles i høj Grad er aktuelt, saa fremkom den ærede Mindretalsordfører aldeles ikke med nogen Paavisning af en Løsning eller fremkom med noget som helst, der kunde bidrage til en saadan Løsning, thi det kan dog vel ikke siges at være noget nyt, naar den ærede Mindretalsordfører henpeger paa Ministerens Ansvarlighed for Administrationen. Dertil maa jo dog simpelt og naturligt svares, at Ministeriet ogsaa er fuldt ansvarlig for Koloniernes Bestyrelse, for den Administration, der udføres derovre, og naar den ærede Mindretalsordfører siger, at det er en usforvarlig stor, en alt for kostbar Militærstyrke, der endnu opretholdes paa Øerne, ja, saa er det jo dog høist tvivlsomt, om den ærede Mindretalsordfører kan se Skarper paa denne Sag end Ministeriet og Regeringen. Der foreligger, som bekendt — jeg skal ikke gentage de gamle, nok som bekendte Fakta — en Afgørelse truffen af Begivenhederne i en ubarmhjertig, men ogsaa uoverbevislig Retning, idet det ved det forrige Dyrer i 1878 viste sig, at den Reduktion, der da havde fundet Sted af Militærstyrken, var urigtig og upraktisk og førte til Tab af Menneskeliv. Det er dermed jo aldeles ikke givet, at man ikke nu kunde stride til nogen Reduktion af denne militære Styrke paa de vestindiske Øer, men jeg skal dog, siden det var det Hovedpunkt, der blev særlig fremdraget, gøre opmærksom paa, at det, at henvise til Militærets Afløsning ved Politiet paa Øerne, turde være en temmelig upraktisk Løsning, thi hvorfaa skulde man derovre skabe et frivilligt Politi, hvor Styrrerne paa Sandejendommene paa Plantagerne under Uroligheder simpelthen ere henviste til at forsvare hver sit og ikke kunne træde sammen til fælles Politivirkningsheds Udøvelse og langt mindre komme ind til Byerne og hjælpe der, hvor netop nu den militære Styrke er sammendragen, særdig til at berolige haade paa Byomraadet og særlig ogsaa paa Plantagerne, hvis det gøres nødigt. Jeg kan imidlertid over for det høje Ting fremføre den Forsikring, at Regeringen

stadig har for Øje at træffe forsvarlige Reduktioner af Administrationsudgifterne. Der er under den forrige Regering blevet inddraget forskellige Embeder. Det vil den nuværende Regering fortsætte med. Der er af den forrige Regering, og det er gentaget nu, forelagt Love, om hvilke den ærede Mindretalsordfører synes at mene, at de ikke ere nødvendige som Gennemgangsled til en bedre Tilstand, men om hvilke Regeringen rigtignok fremdeles mener, at de i høj Grad ere hensigtsmæssige, og om hvilke Love der ogsaa maa siges det, at de for Øjeblikket ere under livlig Forhandling i Udvalg i Folketinget, uden at i mindste Maade Haabet er afskaaret om at faa noget godt ud af disse Forhandlinger i Aar. Jeg finder det derfor høist umotiveret, at fremdrage Spørgsmaalet her, og jeg skal derfor heller ikke selv være den, der søger at forlænge en Debat om dem.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Bardenhele): Med Hensyn til de enkelte Punkter, hvor Udvalget har sluttet sig til Statsrevisionernes Bemærkninger angaaende enkelte Poster paa Kultusministeriets Budget, skal jeg tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. Jeg skal i saa Henseende først nævne Posten § 21 L. C. Ministeriets Understøttelsekasse, hvor der findes en Overskridelse for 1893—94 med 3,402 Kr. 46 Øre, hvoraf, som den ærede Ordfører bemærkede, et Beløb af 1,690 Kr. i Virkeligheden er et Understud, der var opsamlet fra foregaaende Aar. Den virkelige Overskridelse af Kontoens Beløb udgør saaledes kun 1,712 Kr. 46 Øre. I det Ministeriet selvfølgelig erkender, at denne Konto efter sin Natur ikke er kalkulatorisk, saaledes at den i Almindelighed ikke bør være Genstand for Overskridelse, skal jeg dog til Forklaring af Overskridelsen i dette Tilfælde tillade mig at henvise til, at den daværende Minister for det følgende Finansaar 1894—95 havde søgt en Forhøjelse af denne Konto paa 2,500 Kr. Af dette Beløb havde Folketinget tiltraadt en Forhøjelse paa 1,100 Kr. i Erkendelse af, at Kontoen med sit hidtilværende Beløb af 8,500 Kr. ikke kunde anses for tilstrækkelig. Ministeren kunde derfor sikkert have en Forventning om, at det ved Regnskabet vilde blive godkendt, at Posten vilde blive overskredet allerede for Finansaaaret 1893—94 med et tilsvarende Beløb. Det virkelig medgaaede Beløb er ganske vist blevet noget højere end de 1,100 Kr., men den søgte Forhøjelse for det følgende Finansaar turde dog indeholde en Forklaring af den Overskridelse, der har fundet Sted. Med